

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/297/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118291028
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6118291028.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, proti žalovanému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. T. T., t. č. v ÚVTOS, Dlhé Lúky 1, 919 35 Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o zaplatenie 1.433,33 Eur, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/44/2018-23 zo dňa 25.07.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor žalovaného doručený súdu dňa 11.07.2018 aplikujúc ustanovenie § 267 ods. 2 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „C.s.p.“), ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia s tým, že žalovaný bol v platobnom rozkaze o uvedenom následku odmietnutia odporu poučený.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na to, že odpor žalovaného neobsahuje vecné odôvodnenie, nakoľko nenapáda povinnosť, ktorá mu bola v platobnom rozkaze uložená, naopak túto je ochotný uhradiť, nežiadal ani o uhradenie dlhu v splátkach, teda nenapádal ani lehotu na plnenie uloženú v platobnom rozkaze, čo je v zmysle rozhodovacej činnosti všeobecných súdov považované za odôvodnený odpor. Žalovaný namietal len to, že nemá finančné prostriedky ani možnosť si ich zaobstaráť, keďže je vo výkone trestu. Tieto skutočnosti však podľa okresného súdu nerozporujú samotný nárok uplatnený v predmetnom konaní len nemožnosť plnenia uloženej povinnosti.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie. Opakovane zdôraznil, že sa t. č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho nie je schopný uhradiť dlh, preto žiadal o pozastavenie povinnosti zaplatiť, prípadne o splátkový kalendár. Dlžnú sumu by splatil po vykonaní trestu alebo po podmiennečnom prepustení, nakoľko „t. č. si nemá od koho požičať peniaze a jeho rodičia žijú z dôchodku a momentálne sa starajú sami o seba, čo nemajú ľahké.“

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že dôvodom, pre ktorý žalobca nie je schopný svoj dlh uhradiť je skutočnosť, že je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, avšak neuviedol, kedy mu tento trest končí, prípadne v akom časovom horizonte prichádza do úvahy jeho podmiennečné prepustenie. Nemá preto predstavu, kedy a ako by chcel dlžnú sumu uhradiť, ak neuviedol ani výšku prípadnej splátky. Keďže jeho nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť je oprávnený, ako aj z dôvodu právnej istoty, aby sa jeho nárok nepremiľchal, navrhol, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým bude žalovaný zaviazaný uhradiť ním požadovanú sumu 1.433,33 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti vydaného rozsudku, prípadne v mesačných splátkach po 50,- Eur.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas žalovaný, odvolanie prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 C.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) C.s.p. uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

6. O odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade takého procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa strane konania znemožní realizácia jej procesných oprávnení priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Judikatúra už dospela k záveru, že o prípad odňatia možnosti konať pred súdom ide tiež vtedy, keď súd prvej inštancie odmietne odpor, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup. Obdobne možno za postup odnímajúci možnosť pred súdom konať označiť postup súdu, ktorý odmietne odpor proti platobnému rozkazu v procesnej situácii, v ktorej pre taký procesný postup neboli dané zákonné predpoklady.

7. Odpor proti platobnému rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany strany sporu, ktorý má za predpokladu splnenia zákonom ustanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) kasačný účinok. Z ustanovení Civilného sporového poriadku o náležitostiach odporu vyplýva povinnosť žalovaného odôvodniť odpor vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačuje, ak z odôvodnenia odporu vyplýva iba nesúhlas účastníka konania s povinnosťou, ktorá mu bola uložená (viď. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 161/2009, ale aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/2011/2016).

8. V prejednávanom prípade bol odpor proti platobnému rozkazu podaný v zákonnej lehote a oprávnenou osobou. Jeho odôvodnenie bolo síce bez akýchkoľvek pochybností stručné, ale v spojení s obsahom odvolania, z neho možno podľa obsahu vyvodiť nesúhlas žalovaného s lehotou, ktorá mu bola uložená na splnenie povinností voči žalobcovi.

9. Na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia vecné alebo právne, spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatňovanú pohľadávku, vrátane lehoty, v ktorej mu uvedená povinnosť bola uložená. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Nie je totiž nutné, aby žalovaný v odpore reagoval na všetky skutočnosti, s ktorých žalobca vyvodzuje svoje právo, nemusí ani uviesť konkretizujúci dôvod ním tvrdenej nemožnosti uhradiť dlh v lehote, ktorá mu bola uložená v platobnom rozkaze, s ktorou skutočnosťou sa musí vysporiadať súd pri prejednaní vecí v riadnom konaní.

10. Žalovaný napadol v podanom odpore ako aj v odvolaní proti uzneseniu, ktorým bol ním podaný odpor odmietnutý, lehotu na plnenie uloženú v platobnom rozkaze, čo je v zmysle rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu považované za odôvodnený odpor viď. napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/219/2012, 12Co/73/2013. To, že žalovaný už v podanom odpore tvrdil, že nie je schopný t. č. splniť svoj dlh vzhľadom na tú skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody ako aj skutočnosť, že v odvolaní proti napadnutému uzneseniu výslovne konštatoval, že má záujem o splátkový kalendár, teda poskytnutie splátok na zaplatenie dlhu, je zrejmé, že z obsahu jeho podania je možné vyvodiť jeho záujem o predĺženie lehoty na plnenie uloženej v platobnom rozkaze, prípadne na poskytnutie splátok na zaplatenie tohto dlhu.

11. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Pokiaľ okresný súd odmietol odpor žalovaného, z ktorého obsahu vyplynul jeho nesúhlas s lehotou na plnenie a súčasne v odvolaní žiadal o splátkový kalendár, v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p., odňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom, nakoľko súd môže v riadnom konaní o nároku žalobcu rozhodnúť aj tak, že aplikujúc ustanovenie § 232 ods. 3 C.s.p. môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán, preto aj v prípade odmietnutia odporu pre jeho neodôvodnenie vo veci samej, ak žalovaný žiada len umožnenie mu zaplatenia žalobcom uplatneného nároku v lehote dlhšej

ako tri dni, prípadne v splátkach (tak ako to uviedol žalovaný v odvolaní proti napadnutému uzneseniu), súd žalovanému odňal možnosť konať pred súdom. Strane sporu sa preto musí ponechať možnosť účinne sa v súdnom konaní brániť voči uplatnenému nároku (viď. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/439/2013).

13. Odvolací súd uznáva, že o tzv. „splátkovom kalendári“ žalovaný požiadal až v odvolaní proti napadnutému uzneseniu, avšak v spojení s podaným odporom a obsahom tohto podania je možné konštatovať, že v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. žalovaný svojím podaním žiadal o určenie dlhšej lehoty na plnenie, prípadne na plnenie v splátkach, ktorú skutočnosť odvolací súd nemohol opomenúť, na ňu nereagovať a neprihliadať a súčasne uvedenú vadu nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní.

14. Zhrnúc vyššie uvedené preto odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Navyiac sám žalobca vo vyjadrení k odvolaniu rozhodnutie o povinnosti žalovaného zaplatiť dlh v splátkach nevyhlásil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).